

[Fr. Andersen (Holbæk A.)]

enkelte bør ikke kunne knibe udenom og sætte Prisen ned“.

Formanden for Venstres politiske Organisation i Kalundborg-Samsøkkredsen, Proprietær Henrik Petersen, Olstrupgaard, taler i ganske samme Retning. Han fremhæver:

„Det var en vældig Fordel, hvis Dyrkerne stod sammen“;

Vanskeligheden ved at naa det fremkaldes dels ved, at Fabrikken tager Dyrkere langt borte fra

„men“, siger han, „der maa laves en Blok. Det kan ogsaa gøres ved Fornuft og Agitation. Det gælder om, at de enkelte ikke gaar udenom. Hvis der laves en stærk Organisation, bliver det ikke let for den enkelte at gaa udenfor“.

Naar man ser disse Udtalelser, tror jeg ikke, man kan sige, at den højtærede Handelsminister er berettiget til at give Roedyrkerorganisationen Karakter af andet end en almindelig Fagforening, disse Udtalelser er tydelige nok.

Og saa, for at sætte Prikken over I'et, skal jeg lige om Mødet i Slagelse bemærke, at paa dette takkede Venstremanden, Gaardejer H. Laurits Hansen, Forsingevang, Bestyrelsen for dens Arbejde for at samle Dyrkerne i en Organisation, og saa vedtog Mødet en ændret § 4, der efter Vedtagelsen kom til at lyde saaledes:

„Bestyrelsen skal ved Forhandling med Fabrikkens Ledelse afslutte Kontrakt, der sikrer Dyrkerne det mest mulige. Ingen Medlemmer af Foreningen maa paa egen Haand forny eller afslutte Kontrakter med Sukkerfabrikken „Vestsjælland“. Overtrædelse heraf medfører en Bøde af 10 Kr. pr. Td. Land tegnet Sukkerroer. Dog kan Bestyrelsen under ganske særlige Omstændigheder ned sætte eller eftergive den ifaldne Bøde.“

Jeg tror, at vi her staar overfor en almindelig, god dansk Fagforening.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen (Broby): Den ærede sidste Taler, Hr. Fr. Andersen (Holbæk A.), var inde paa Sukkerroedyrkerens Organisation.

Vi har aldrig fra Venstres Side været imod, at man organiserede sig, men det, vi ønsker, og det, der tages Sigte paa ved dette Lovforslag, er, at enhver har Frihed til at staa udenfor Organisationen, og at man ikke maa tvinge Folk til at gaa ind i en Organisation ved at true dem med økonomisk Skade. Jeg er ikke Sukkerroedyrker og har ingen Forpligtelse til at forsvare dem, men jeg kan forstaa, at Sukkerroedyrkerne har følt Trang til at hævde sig overfor de mægtige Sukkerfabrikker, saa de fik noget... (Munterhed). Der er slet ikke noget at more sig over, for det danske Landbrug er saadan stillet for Øjeblikket, at det er en Nødvendighed, at Landmændene faar for deres Sukkerroer, hvad de han opnaa. Men der er ingen, der har villet tvinge Sukkerroedyrkerne til at staa i Foreningen, og der er ingen, som, fordi de staar udenfor Sukkerroedyrkerforeningen, bliver hindret i at dyrke Sukkerroer, det kan de frit gøre. Og jeg vil sige en Ting til til det ærede Medlem, nemlig at den Gang Sukkerroedyrkerne havde vedtaget den nye § 4, sendte de et Brevkort til samtlige Medlemmer af Sukkerroedyrkerforeningen og spurgte dem, om de paa disse nye Betingelser vilde være Medlemmer.

Handelsministeren (Slebsager): Det forekommer mig at være en selvsagt Ting, at Sukkerroedyrkerne har akkurat den samme Ret til Sammenslutning som alle andre. Der er jo ingen, der nogen Sinde har ment, at naar Arbejderne sluttede sig sammen, skulde der være noget forkert i det. Jeg for mit Vedkommende har Gang paa Gang, ogsaa fra denne Talerstol, hævdet, at Fagforeningerne havde udført et stort og betydningsfuldt Arbejde for at fremme Arbejdernes økonomiske Kaar og højne dem kulturelt. Ganske paa samme Maade som de har en naturlig Ret til at slutte sig sammen, maa man selvfølgelig have Ret til at slutte sig sammen indenfor Erhvervsomraader. Det er ikke Sammenslutningerne, vi vil til Livs, men Sammenslutningernes Overgreb.

Det forekommer mig, at i det, det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen (Holbæk A.) fremførte, var der intet som helst, som gik ud paa, at Sukkerroedyrkerne vilde foretage Overgreb overfor dem, der ikke stod i